

## DE SET EN SET

## EL LECTOR ESCRIU

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a [cartes@elpunt.cat](mailto:cartes@elpunt.cat)

## L'anar a peu

Joan Ventura

La gent que corre em fa una enveja sana. El meu esforç físic es limita a caminar, una activitat tan antiga com els humans, però que hauríem de practicar amb una certa disciplina. El cotxe ens facilita tant les coses, que si no fos per l'excés de vehicles que hi ha als carrers aparcaríem a la porta de la botiga, del bar o l'escola. Malgrat la crisi i que el preu de la gasolina s'enfila perillosament, continuem agafant el cotxe sense pensar que hi ha uns serveis públics que funcionen prou bé (deixem Renfe a banda) i que caminar trenta minuts diaris és una activitat moderada i molt recomanable. Un informe de la Societat Catalana de Medicina Familiar

Només un de cada tres catalans fa exercici físic de manera regular

i Comunitària (CAMFIC) indica que "la prescripció d'exercici físic és el gran repte de l'atenció primària per afrontar l'epidèmia de l'obesitat i millorar la qualitat de vida dels ciutadans". És a dir, recomanen que des de les consultes de primària es prescriu una activitat física en funció del pacient. S'ha de tenir en compte que només un de cada tres catalans fa exercici físic de manera regular. És clar, hi ha moltes maneres de desenvolupar una activitat física, i no és imprescindible practicar un esport. Des d'aquest punt de vista hi ha moltes feines saludables, i també es fa exercici en l'àmbit domèstic amb tasques com ara la jardineria i el bricolatge. Però el sedentarisme està instal·lat en la societat, i afecta, sobretot, les classes més desfavorides. L'excusa d'uns i altres quan se'ls pregunta per què no fan exercici, és la manca de temps. Passar-se hores en un bar (amb els perills que comporta) o escarxofats en un sofà és una manera d'acumular calories cap a un no-retorn. No es tracta només d'estar més o menys grassos, la inactivitat física ens predisposa a patir malalties cròniques. I recordin que no hi ha res més vell que l'anar a peu.

## Centre Cultural de Llagostera: continuem reflexionant

■ L'Imma Fuyà reflexionava, fa uns dies, en relació al futur centre cultural de Llagostera.

Coincideixo al 100% amb les seves reflexions, i per això m'he manifestat públicament en contra del conveni que l'Ajuntament vol signar amb la Fundació Ramon Noguera.

Els responsables municipals tenim l'obligació de donar solucions a la demanda, present i futura, d'espais per realitzar activitats. Per això cal treure el màxim partit a tots els equipaments existents, tant si són d'entitats privades (casal parroquial, Casino Llagosterenc) com si són de titularitat pública (escoles, centre cultural...)

L'equip de govern pretén cedir l'ús de la planta superior del futur centre cultural, renunciant a un espai de 225 metres quadrats que serà d'ús privatiu de l'entitat beneficiària. En aquest cas, doncs, no serà possible la polivalència que tant l'Imma com jo mateix reclamem per a aquest espai. Si el conveni s'acaba signant tal com està plantejat, quan el centre ocupacional tanqui les seves portes (a les cinc de la tarda) aquest espai romandrà tancat i no podrà acollir altres activitats, no podrà ser d'ús general per a tots els llagosterencs i totes les llagosterenques. Això és el que vol dir "ús privatiu" o "destinació exclusiva".

Em costa entendre la postura intransigent de l'equip de govern, quan hi ha una solució, i aquesta és al nostre abast: el consistori llagosterenc pot assumir el cost d'adequació de la planta pis del futur centre cultural (uns 300.000 €). Només cal recordar que la liquidació del presupost de l'any passat ens permet disposar d'un romanent per a despeses generals de 3,8 M €. Una vegada s'ha-

## "Go west, young men"

■ *Go west young men* (Joves aneu cap a l'Oest), va ser el títol d'un llibre publicat, crec que als 60, quan un periodista i presentador de la televisió anglesa va fer un viatge per Estats Units i, en adonar-se de les oportunitats que hi havia en aquell país per als joves, els animava a prendre l'aventura d'anar a un altre país i començar de nou. Jo veig que avui, ni en un futur immediat, no hi ha cap tipus de futur a Catalunya, Espanya o Europa, per a la gent d'entre 25 i 45 anys. S'han fet massa animalades, que no es poden arreglar, i m'agradaria transmetre als joves la idea que aixequin el cap i mirin cap a fora. No es fàcil, però em volem dir què hi ha de fàcil en aquesta vida? Durant un temps potser ens ho han fet creure, que era fàcil, amb totes unes mesures socials que semblava que mentre uns treballaven els altres podríem viure sense fer-ho. Ens varen fer creure que, sense diners, es podia tenir casa i cotxe i vacances. Això era i és fals.

Jo suggereixo mirar cap a països emergents, de Sud-amèrica, Àfrica, Índia, Nova Zelanda i d'altres que no han sofert la crisi o que ja comencen a sortir-ne. És un pas important i en molts casos suposa deixar enrere pares i agafar la família i canviar-la d'entorn, però amb sinceritat, aquí hi ha molt poc a fer. Potser per a mi és fàcil de dir-ho, perquè amb 19 anys vaig marxar de casa amb un precari anglès i quatre duros, que amb molt sacrifici em va donar el meu pare, i amb ganes de treballar i conèixer el món. Així que, avui, encara penso que si en comptes dels 67 que tinc en tingués 25 menys, jo aquí no m'hi quedo. No vull que em digueu aquest és un pessimista, simplement mireu al vostre entorn i potser més d'un em donarà la raó. Ànims i a posar-hi pebrots al tema i d'aquí uns anys, els que ho hagin fet, pensaran en mi mes d'una vegada.

MARTÍ MASVIDAL VILAR. Sant Feliu de Guíxols (Baix Empordà)

gi fet la inversió, podem con-venir amb la Fundació Ramon Noguera, i amb altres entitats i institucions, les condicions d'utilització d'aquest nou equipament cultural.

Perquè el benestar social i la cultura, jo, també l'entenc per a tothom. Remarco per a tothom.

LLUÍS POSTIGO, regidor de l'Ajuntament de Llagostera Llagostera (Gironès)

## Els educadors hem de saber aprendre (i II)

■ La majoria d'ensenyants ens hem llevat cada matí amb la por de quina se n'hauria empecat el que ens dirigia.

Malauradament, hi ha camps prou delicats perquè hi vagin a raure persones que no en siguin expertes. Ens sap molt greu que un cop i un altre gent poc sensible malmetin la imatge prou deteriorada dels docents. N'hi ha que, tot i no tenir-ne ni idea, com a mínim no molesten, no toquen res que segur espatllarien. Demostren un deix de responsabilitat. Marina, ens sembla que la vesses quan t'endinses en un terreny que no és el teu. Per què no et cures en salut i ets un xic més prudent i modesta? Quin infortuni que, en política, n'hi hagi tan pocs que sàpiguen encaixar les crítiques. L'Albert, perquè es devia a la veritat i no patia del

conservadorisme que a molts ens tenalla, va gosar oposar-se al conseller, donant veu al que tantíssims pensàvem. Això no es perdona. La majoria ho sabem i de resultes d'això optem pel silenci.

Per altra banda, els mitjans de comunicació també han fet mal. Sovint, fullejant alguns diaris, ens fa la sensació d'estar veient *Sálvame*. Sembla que, lluny d'informar, el que prevalgui sigui aixecar polseguera; quanta més, millor. Caldria que abans de donar alguna notícia s'informessin de la veracitat d'aquesta.

He estat quinze anys companya de l'Albert, durant els quals vuit va ser el director del meu centre. Mai no el vaig veure imposar-se amb ningú. Quan t'havia de dir el que fos, s'adreçava a tu amb tranquil·litat, sense cridar. Jo, almenys, l'he trobat molt a faltar, i em queda la convicció que, al capdavant, ens governa algú amb cara i ulls.

TEIA CUENCA I JUNCA  
Banyoles (Pla de l'Estany)

## Contra el boicot a Israel

■ Dono total suport als signants de l'article d'opinió del dijous 31 de març amb el títol: *Contra el boicot a Israel i als seus ciutadans*. Ja és hora que s'acabi la hipocresia contra el poble jueu i els interessos xenòfobs i antisionistes de molta gent que té interès a representar els israelites com a feixistes, quan són tot el contrari: un poble democràtic i lliure que lluita per la seva supervivència.

JULI CAMPENY  
Maçanet de la Selva (Selva)

## Premis ADAC

Totes les cartes al director i els articles sobre llengua catalana publicats a El Punt fins al 23 d'abril del 2011 aspiraran a un dels Premis de Normalització Lingüística i Cultural de l'Ateneu d'Acció Cultural (ADAC)

## EN SÍSF

Jordi Soler

